

З Новим 2018 роком!

КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІК

ЗАСНОВАНА 21 КВІТНЯ 1927 РОКУ

ВИХОДИТЬ ЩОТИЖНЯ

ГАЗЕТА НАЦІОНАЛЬНОГО ТЕХНІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ УКРАЇНИ «КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІЧНИЙ ІНСТИТУТ ІМЕНІ ІГОРЯ СІКОРСЬКОГО»

Безкоштовно

21 грудня 2017 року

№37 (3216)

Дорогі друзі! Шановні колеги!

Від усього серця вітаю вас з Новим 2018 роком і Різдвом Христовим! Щастя вам, сімейного тепла, натхнення та успіхів у роботі! А нашій країні – миру...

Спливає рік 2017. Для України й для кожного з нас він був дуже непростим. Київським політехнікам цей рік приніс нові випробування, але й, водночас, нові здобутки, досягнення, відкриття та враження.

Інакше й бути не могло, адже наше життя припало на часи стрімких змін та історичних звершень. А наш університет, як і завжди, перебуває у центрі подій, у вирі життя. Недарма ж у році, що минає, на навколоземну орбіту було виведено вже другий наш наносупутник – "PolyTAN-2-SAU"; успішно втілювалися у життя розробки цивільного та оборонного призначення наших науковців, інженерів і студентів; дослідники з КПІ ім. Ігоря Сікорського долучалися до нових міжнародних проектів і програм; наші фахівці з інформаційної безпеки посідали найвищі позиції світових рейтингів; наші студенти ставали

переможцями та призерами всеукраїнських і міжнародних олімпіад, конкурсів і спортивних змагань. Та головним є те, що ми змогли зберегти і розвинути наші науково-педагогічні школи, а високий рівень підготовки фахівців у нашому університеті підтверджено високими сходинками в усіх національних університетських рейтингах.

І я переконаний, що і в Новому році ми успішно впораємося з усіма завданнями, що їх ставитиме перед нами час. До цього, до речі, зобов'язує нас і поважна дата, яку ми відзначатимемо в 2018 році, – 120-річчя від дня заснування нашого університету.

Дорогі друзі! Чарівна ніч сподівань і віри в диво дарує нам відчуття сімейного затишку та взаємної любові. А ще – очікування щастя і надії на здійснення мрій. Тож нехай ці надії справдяться, а відчуття родинного тепла супроводжує вас упродовж усього 2018 року.

Міцного здоров'я вам, творчої наснаги та успіхів у всіх починаннях!
З повагою, ректор Михайло Згуровський

У новий рік – з новими ялинками!

Упродовж багатьох років першу сторінку новорічного номера нашої газети прикрашали фото історичного корпусу № 1 нашого університету. Чому, зрозуміло. Адже все те, що за традицією зображають на художніх новорічних листівках, – сніг, баштові годинники, ялини – ми кожного року просто фотографували. Звичайно, головним елементом усіх наших новорічних сюжетів були дві тридцятиметрові ялини перед центральним входом в корпус. Здавалося, вони були завжди, і завжди були однаково величезними. На фотографіях, зроблених у 30-ті роки минулого століття, вони майже такі самі, як і рік тому.

Але неблаганний час, а також літня спека останніх років призвели до того, що ці ялини всохли. У серпні – права, якщо стояти обличчям до входу, у вересні – ліва. Їх довелося знести.

У листопаді, згідно із затвердженим ректором університету дендрологічним планом перед першим корпусом були висаджені молоді ялинки: 10 блакитних уздовж центральної алеї, і 10 сербських – півколом.

Кілька слів про висаджені дерева. Ялина блакитна має пірамідальну крону. Гілки утворюють правильні щільні яруси, горизонтальні або звисаючі під різними кутами. Забарвлення хвої – від зеленого до світло-блакитного. Виростає в середньому до 30 м. Звичайно її вік не перевищує 180 років. Ялина сербська – одна з найбільш швидкозростаючих видів ялин. Досягає у висоту 15-20 м, в окремих випадках – і 40 м. Живе приблизно 300 років. Має двоколірне забарвлення хвої: горішня частина – блискуча темно-зелена, нижня – з помітними білими смужками.

Сподіваємося, що нові ялинки прикрашатимуть наш університет багато-багато років.

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

2 **Засідання Наглядової ради**

3 **А.А.Халатову – 75!**

Турнір фізиків

4-5 **Події 2017 року**

6 **Майже фейлетон**

7-8 **Різдвяна хрестоматія**

15 грудня відбулося засідання Наглядової ради Національного технічного університету України "Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського".

Участь у ньому взяли голова Наглядової ради Президент України (1994–2005) Леонід Кучма, заступник голови перший космонавт незалежної України, Герой України Леонід Каденюк, ректор КПІ ім. Ігоря Сікорського академік НАН України Михайло Згуровський, члени Наглядової ради – президент Малої академії наук України Станіслав Довгий, голова Міжнародного фонду сприяння інвестиціям Віктор Івченко, засновник Фонду ім. академіка В. Михалевича Микола Петренко, голова Правління ВАТ "Меридіан ім. С.П. Корольова" В'ячеслав Проценко, президент Фонду ім. академіка В. Михалевича, заступник голови Ради підприємств при Кабінеті Міністрів України, президент Холдингової компанії "ПЕТРУС" Людмила Русаліна, директор Інституту стратегічних досліджень Павло Гайдуцький, директор ТОВ "Політеко Сайенс Сіті" Богдан Андрійцев, а також проректори та представники адміністрації університету й в.о. голови профкому співробітників університету Михайло Безуглий та голова профкому студентів Андрій Гаврушкевич.

Розпочалося засідання з нагородження наймолодших переможців конкурсу стартап-проектів "Sikorsky Challenge 2017". Премії і дипломи лауреатів Президентського фонду "Україна" вручив їм голова Наглядової ради КПІ ім. Ігоря Сікорського Леонід Кучма, адже впродовж усіх років проведення Фестивалю "Sikorsky Challenge", в межах якого проводиться конкурс стартап-проектів, Фонд Леоніда Кучми "Україна" виступає одним із його спонсорів і партнерів. Понад те, щороку Фонд відзначає кращі розробки молодих дослідників, які беруть

ЗАСІДАННЯ НАГЛЯДОВОЇ РАДИ: нагородження наймолодших переможців "Sikorsky Challenge 2017" і звіт ректора

участь у цьому конкурсі. Цього року відзначено проекти, які мають соціальну спрямованість та розроблені задля поліпшення якості життя людей або для їх захисту.

Цього року лауреатами Фонду "Україна" стали:

– Валерія Тищенко, учениця Херсонського фізико-технічного

факультету прикладної математики КПІ ім. Ігоря Сікорського з проектом "Dia-Safe Life – прототип програмного комплексу для інсулінозалежних хворих";

– Михайло Комашня, учень Політехнічного ліцею КПІ ім. Ігоря Сікорського з проектом "Підвищення захисної функції бронезилета";

Л. Кучма та М. Згуровський з лауреатами премії Президентського фонду "Україна"

ліцею з проектом "Перетворювач тривимірних механічних коливань в електроенергію";

– Іван Селезньов, студент факультету електроніки КПІ ім. Ігоря Сікорського з проектом "Open-World – система навігації в інфраструктурі міста для людей з вадами зору";

– Михайло Довгополий, студент Механіко-машинобудівного інституту КПІ ім. Ігоря Сікорського з проектом "Штучний протез колінного суглоба з адаптивними властивостями";

– Артем Коробов, студент Сумського державного університету з проектом "Створення інтелектуального біонічного протезу для кінцівки тіла людини";

– Максим Терентьев, учень Херсонського фізико-технічного ліцею з проектом "Розробка пристрою для покращення венозного кровообігу за допомогою електричного струму";

– Ярослав Чугай, учень гімназії №9 м. Кропивницький з проектом "Реалізація керування системою освітлення міста через однофазну електромережу в межах концепції "Розумне місто";

– Сергій Лисін, учень Політехнічного ліцею КПІ ім. Ігоря Сікорського з проектом "Робот-пожежник із системою самонаведення на базі комп'ютерного зору".

Після церемонії нагородження перед членами Наглядової ради та учасниками засідання зі щорічним

звітом про результати науково-педагогічної та інноваційної діяльності університету виступив ректор Національного технічного університету України "Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського" академік НАН України Михайло Згуровський. Основний наголос у своєму виступі він зробив на інноваційно-науковому складнику роботи університету: доповідь його називалася "Київський політехнічний інститут як модель майбутньої високотехнологічної економіки України".

"Я хочу привернути вашу увагу до тих нових особливостей розвитку університету, які, на наш погляд, є стратегічно важливими як для КПІ ім. Ігоря Сікорського, так і для системи вищої технічної освіти України. Це інноваційний розвиток, створення такої моделі великого технічного університету, за якою він міг би стати локомотивом розвитку окремих галузей промисловості, і навіть країни загалом, якщо говорити про її економіку. На це спрямовано зусилля нашого великого колективу", – наголосив він, розпочинаючи доповідь.

Отож усю його подальшу доповідь було присвячено тим новаціям, які з'явилися в науково-інноваційній діяльності університету останнім часом, та результатам їх впровадження. А закінчив свій виступ він словами: "Наша мрія – створити для України модель високотехнологічної економіки, і постійно підвищувати обороноздатність держави".

Підсумки засідання підбив голова Наглядової ради Леонід Кучма, висловивши думку про необхідність поширення досвіду КПІ в інших технічних вишах України.

Дмитро Стефанович

"Лампу", за яку проголосували майже 2 тисячі киян, відкрито!

8 грудня в КПІ ім. Ігоря Сікорського відбулося офіційне відкриття інноваційної високотехнологічної лабораторії електроніки та прототипування "Лампа".

Проект реалізовано в рамках Громадського бюджету м. Києва. Він набрав найбільшу кількість голосів киян та посів перше місце в рейтингу ГБ-2017. За організацію лабораторії проголосувало майже 2 тисячі містян. Вартість проекту оцінювалася в 740 тисяч гривень.

Лабораторію обладнано в залі №1 Науково-технічної бібліотеки ім. Г.І. Денисенка. В ній встановлено сучасне вимірювальне обладнання, мікропроцесорні плати і точні 3D-принтери. Це місце, де кожен креативну технічну ідею можна втілити в життя, знайти однодумців і одержати

професійну консультацію фахівців. У лабораторії проводитимуться відкриті лекції, семінари, воркшопи і хакатони професійного спрямування. Усі охочі матимуть змогу безкоштовно користуватися обладнанням для самостійного вивчення електроніки і розробки власних пристроїв.

У церемонії відкриття взяла участь народний депутат України Дмитро Андрієвський, голова постійної комісії Київради з питань бюджету, депутат Київської міської ради Андрій Странніков, голова Солом'янської районної в м. Києві державної адміністрації, депутат Київської міської ради Мак-

Євген Короткий (у центрі) на церемонії відкриття демонструє обладнання лабораторії "Лампа"

сим Шкуро, проректор з науково-педагогічної роботи КПІ ім. Ігоря Сікорського Олексій Новіков та інші. Про лабораторію та її завдання роз-

повів почесним гостям автор проекту, керівник відкритої лабораторії "Лампа" Євген Короткий.

Слід зауважити, що загальний кошторис Громадського бюджету-2017 становив 50 мільйонів гривень. Кияни зареєстрували 497 ініціатив, причому вартість одного проекту не повинна була перевищувати одного мільйона гривень. До голосування було допущено 321 проект, з яких підтримку отримали 62. Найбільше голосів набрала саме інноваційна високотехнологічна лабораторія електроніки і прототипування "Лампа".

Володимир Школьний

ВІТАЄМО! ВІТАЄМО!

Артему Артемовичу Халатову – 75!

14 грудня 2017 г. виповнилося 75 років провідному українському вченому в галузі теплофізики й енергетичного машинобудування, академіку Національної академії наук України, доктору технічних наук, професору, завідувачу кафедри фізики енергетичних систем Фізико-технічного інституту Артему Артемовичу Халатову.

У 1967 р. він закінчив Казанський авіаційний інститут, у 1970 р. захистив кандидатську, а в 1977 р. – докторську дисертації. У 1981 р. отримав звання професора, в 1990 р. обраний членом-кореспондентом, а в 2012 р. – академіком по Відділенню фізико-технічних проблем енергетики НАН України. Із червня 1978 р. по теперішній час працює в Інституті технічної теплофізики НАН України старшим науковим співробітником, завідувачем відділу (з

1983 р.), заступником директора з наукової роботи (1986–1994). У червні 2011 року він очолив новостворену кафедру фізики енергетичних систем ФТІ, а в червні цього року там відбувся перший випуск магістрів. Кафедра під керівництвом А.А.Халатова займає перше місце в університетському рейтингу, студенти перемагають на конкурсах, склад кафедри постійно оновлюється молодими перспективними кадрами.

А.А.Халатов автор і співавтор 28 монографій, понад 600 статей і більше 110 винаходів. Серед його учнів 36 кандидатів і 4 доктори наук, одного з них обрано членом-кореспондентом НАН Ук-

раїни. Найбільш вагомим його внеском у науку є монографія "Теплообмін і гідродинаміка в полях відцентрових масових сил" в 10 томах, видана в 1996–2016 рр. Практичні результати охоплюють газотурбінні авіадвигуни, газотурбінні установки для енергетики і військово-морського флоту, вихрові технології термодинаміки для енергетики і теплоенергетики.

А.А.Халатов – володар багатьох міжнародних наукових нагород, у тому числі грантів Лондонського королівського товариства (Великобританія), Наукового комітету НАТО (Бельгія), Фонду Со-

роса і Фонду розвитку цивільних досліджень (Україна – США). Як провідного фахівця його неодноразово запрошували до США, Англії, Німеччини, Франції, Бельгії, Кореї, Китаю й інших країн для читання лекцій і проведення наукових семінарів.

А.А.Халатов – лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки (2010 р.), лауреат наукових премій НАН України, міжнародної премії НАН Білорусі ім. академіка О.В. Ликова; Почесний професор Університету м. Кардіфф (Великобританія) й Університету штату Юта (США).

Колектив кафедри та Фізико-технічного інституту щиро вітає ювіляра та бажає міцного здоров'я, подальшої плідної праці в науці та вихованні молодого покоління, втілення в життя нових планів, сімейного щастя і добробуту.

Всеукраїнський студентський турнір фізиків

З 1 по 5 грудня в КПІ ім. Ігоря Сікорського на базі Фізико-технічного інституту відбувся XVI Всеукраїнський студентський турнір фізиків. Цього року турнір, який проводиться щорічно з 2001 року, вперше приймав наш університет.

Ілля Ольховик (ФТІ)

Участь у турнірі взяли 15 команд із різних університетів Києва, Харкова, Львова, Сум та Вінниці.

На відкритті в залі засідань Вченої ради їх привітали заступник директора Інституту модернізації освіти Ю.М. Сафонов, проректор з навчально-виховної роботи П.О. Киричок, завідувач кафедри прикладної фізики Фізико-технічного інституту С.О. Воронов.

Правила змагань у межах турніру засновано на завчасному розв'язанні та захисті в командній полеміці 17 задач, що обрані міжнародним оргкомітетом шляхом голосування національних оргкомітетів. Задачі є

дослідницькими, тому зазвичай не передбачають однозначного розв'язку та точної відповіді. Захист побудовано у формі роботи спецради із захисту дисертацій, де команди по черзі виступають у ролі доповідача, опонента та рецензента.

Оцінювали виступи команд члени журі, що складалося із керівників команд, викладачів Фізико-технічного інституту та фізико-математичного факультету КПІ ім. Ігоря Сікорського, КНУ ім. Тараса Шевченка, представників НАН України та інших вишів.

Загальна кількість членів журі, що працювали в різні дні турніру, склала 80 фахівців, з яких викладачів та аспірантів КПІ ім. Ігоря Сікорського – 51.

П'ять відбіркових турів відбувалися впродовж перших трьох днів, півфінали пройшли 4 грудня, а фінал – 5 грудня у Великій фізичній аудиторії. Всього було зіграно 29 ігор.

У фіналі змагалися дві команди з ХНУ ім. В.Н. Каразіна та одна з КНУ ім. Тараса Шевченка. Переможцем турніру стала команда "ФФФТ", що складалась зі студентів фізико-технічного та фізичного факультетів ХНУ ім. В.Н. Каразіна під керівництвом доцента фізичного факультету Захара Майзеліса. Інші команди-фіналісти отримали дипломи II ступеня, а 6 учасників півфіналів, до числа яких увійшли й дві команди КПІ ім. Ігоря Сікорського, були нагороджені командними дипломами III ступеня. В особистому заліку

дипломами I ступеня були нагороджені студенти ХНУ ім. В.Н. Каразіна Орина Іваштенко та Олег Іваштенко, а також студентка Фізико-технічного інституту КПІ ім. Ігоря Сікорського Наталія Тусіна. Студенти ФТІ також отримали в особистому заліку дипломи II ступеня – Ілля Ольховик і Ярина Мамчур, та дипломи III ступеня – Каріна Семенко і Микита Хацько.

Учасники та гості турніру відзначили прекрасні умови для чесного, відкритого і, водночас, запеклого змагання, що створили для них організатори з КПІ ім. Ігоря Сікорського, та подякували за найвищий рівень організації заходу.

*Павло Наказной,
координатор турніру,
ст. викладач КПІ
ім. Ігоря Сікорського*

Капітани команд перед жеребкуванням

ПОДІЇ РОКУ, ЩО МИНАЄ

Засідання круглого столу, присвячене 110-річчю від дня народження основоположника практичної космонавтики Сергія Корольова, відбулося в КПІ ім. Ігоря Сікорського 18 січня.

Його донька, Наталія Сергіївна (на фото), поділилася особистими спогадами про батька та про епізоди його життя, які не завжди відомі навіть дослідникам його життя та історикам техніки.

Команда КПІ ім. Ігоря Сікорського dsca визнана кращою з-поміж більш як 12 тисяч команд "білих" хакерів усього світу в рейтингу CTFtime у 2016 році, який оприлюднено на сайті <https://ctftime.org>. Команду dsca створено в 2012 році. Її беззмінним лідером і тренером є науковий співробітник ФТІ Микола Ільїн.

85 років існує у складі університету теплоенергетичний факультет. Сьогодні ТЕФ за чисельністю студентів (більше 1600) посідає одне з перших місць в КПІ ім. Ігоря Сікорського. Серед його професорів – лауреати Державної премії України, заслужені діячі науки і техніки України. Студенти ТЕФ неодноразово займали призові місця на всеукраїнських і міжнародних конкурсах наукових робіт, отримували дипломи і грамоти за виступи на конференціях і семінарах.

Виповнилося 25 років від заснування факультету менеджменту та маркетингу. Його студенти ставали переможцями Всеукраїнського бізнес-чемпіонату серед економічних ВНЗ, неодноразовими переможцями у змаганнях міжнародних компаній, у міжнародних і всеукраїнських конкурсах наукових робіт студентів та предметних міжнародних і всеукраїнських олімпіад. Молоді науковці факультету регулярно виграють міжнародні гранти, є стипендіатами Президента України, Кабінету Міністрів України та Верховної Ради України.

Майже дев'яносто очільників вищих технічних навчальних закладів України і понад вісімдесят їхніх колег з Польщі взяли участь у

Форумі ректорів вищих технічних навчальних закладів України та Польщі, де розглядали стан, можливості та перспективи розширення співпраці, а також спільні проблеми української і польської вищої технічної освіти та шляхи їх подолання.

З нагоди відзначення 25-ої річниці встановлення дипломатичних відносин між Японією та Україною в рамках Року Японії в Україні в нашому університеті 12 квітня висаджено алею сакур.

21 квітня 2017 р. виповнилося 90 років з дня виходу першого номеру газети "Київський політехнік". Вона є найстарішою серед усіх багатотиражок українських ВНЗ. Її читають не лише сьогоденні студенти та співробітники КПІ ім. Ігоря Сікорського, але й їх колеги в багатьох країнах світу. Газета сьогодні, як і впродовж усієї своєї історії, залишається головним літописцем подій, які відбуваються в стінах одного з найвідоміших вищих навчальних закладів України.

28 квітня відбулося урочисте відкриття Алеї зірок КПІ ім. Ігоря Сікорського. Алею споруджено завдяки допомозі Фонду науково-технічного розвитку України ім. В.С. Михалевича та благодійним внескам працівників нашого університету. Відтепер кожен

політехнік і відвідувач, прямуючи до головного корпусу університету, проходить повз зірки з іменами ушлюблених попередників нинішніх студентів, викладачів і співробітників.

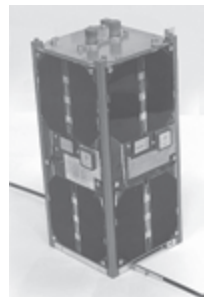
КПІ ім. Ігоря Сікорського посів першу сходинку Національного академічного рейтингу "Топ-200 Україна" 2017. Головними критеріями при визначенні переможців стали інноваційність і суспільна затребуваність університетів. А вже в сучасних умовах на перше за важливістю місце виходять реальні інноваційні досягнення університетів, завдяки яким забезпечується їхній внесок у суспільний прогрес, а також середньострокові та довгострокові перспективи їхнього розвитку.

На чемпіонаті Європи з гирьового спорту, який проходив у місті Печ (Угорщина) з 28 квітня по 1 травня і зібрав учасників з 12 країн, студент четвертого курсу факультету біомедичної інженерії Віктор Івахненко втретє виборов звання чемпіона Європи серед студентів у ваговій категорії до 70 кг.

В. Івахненко

26 травня наносупутник "PolyITAN-2-SAU", який розробила команда науковців, викладачів і студентів КПІ ім. Ігоря Сікорського, виведено на навколосезну орбіту! Він має стати частиною наукової космічної мережі, призначеної для дослідження термосфери, та перевірятиме роботу системи орієнтації з маховиком, що спеціально для нього розробили політехніки. Власною розробкою є також розміщені на гранях апарату сонячні датчики, що входять до системи орієнтації, та каркаси сонячних батарей.

У червні в лабораторіях кафедри прикладної гідроаеромеханіки і мехатроніки ММІ вже вдруге пройшла Літня школа з мехатроніки.

На 22 робочих місця з необхідним технічним устаткуванням припало більше 30 заявок з 8 університетів. Увага інших вишів є зрозумілою – випускники торішньої Літньої школи посіли 7 з 10 перших місць серед 18 команд олімпіади "Мехатроніка в машинобудуванні – 2016", 9 з 10 перших місць в особистому заліку, 7 з 10 місць відкритого конкурсу WorldSkills Ukraine компетенції "mechatronics".

27 червня 2017 року оператор мобільного зв'язку lifecell і компанія IoT Ukraine створили першу в Україні спільну лабораторію Інтернету речей (Internet of Things) на базі ІТС. Устаткування для демонстрації і тестування надала компанія Cisco. Основними напрямками застосування є рішення для "розумного" міста, "розумного" будинку, автопрому, охорони здоров'я, догляду за людьми похилого віку, сільського господарства, контролю екології, промислового сектора, поштових сервісів, перевезень і багато іншого.

На початку липня пройшла Двадцята відкрита міжнародна студентська олімпіада з програмування імені С.О.Лебедева та В.М.Глушкова "КРІ- ➔

Учасники Форуму ректорів вищих технічних навчальних закладів України та Польщі

➤ OPEN 2017". Задачі, що пропонують учасникам організатори "KPI-OPEN", легкими не бувають. Тому й перемога чи призове місце в олімпіаді – визнання надзвичайно високого рівня команди. Головний приз турніру – "Кришталева вежа" – маленьку копію однієї з веж головного корпусу КПІ ім. Ігоря Сікорського проректор Петро Киричок вручив членам команди "MPT SBS" МФТІ, які виборили перше місце.

Президент України Петро Порошенко

20 липня КПІ ім. Ігоря Сікорського відвідав Президент України Петро Порошенко. Після огляду фотоекспозиції, присвяченої загиблим в АТО київським політехникам, та вшанування їх пам'яті він ознайомився з інноваційними проектами та стартапами науковців і студентів університету з проблем енергозабезпечення, енергоефективності та енергозбереження, зустрівся зі студентами, аспірантами, викладачами і співробітниками КПІ ім. Ігоря Сікорського. А також безпосередньо в залі засідань Вченої ради підписав Закони України "Про Фонд енергоефективності" та "Про енергетичну ефективність будівель".

28 липня в КПІ ім. Ігоря Сікорського відбувся П'ятий економічний форум "Україна-Корея" "Економічне співробітництво в контексті євразійської інтеграції". Теми, які обговорювали учасники, є важливими для обох країн: торгово-економічне співробітництво, пошук інвестиційної активності, співпраця в галузі інформаційно-комунікаційних технологій тощо. Організаторами форуму виступили Посольство Республіки Корея в Україні, ГС "Хай-тек офіс Україна" та КПІ ім. Ігоря Сікорського.

У спорткомплексі КПІ ім. Ігоря Сікорського 22 вересня відбулося урочисте відкриття скелазного залу "КПІскеля". Ініціаторами створення тренувального комплексу стали співробітник університету Євген Козак та його однодумці. Щоб втілити задумане, ентузіасти скористалися платформою для реалізації ідей щодо покращення міста – "Громадський бюджет – 2017" і серед інших стали його переможцями, отримавши 210 тисяч гривень.

29 серпня 2017 р. в Центрі культури та мистецтв на сесії науково-педагогічних працівників нашого університету ректор КПІ ім. Ігоря Сікорського Михайло Згуровський та ректор Познанської політехніки Томаш Лодиговський підписали угоду про подвійний диплом за спеціальністю "Машинобудування" між КПІ ім. Ігоря Сікорського та Познанською політехнікою (на фото).

4 вересня відбулося урочисте відкриття реконструйованого і оновленого фонтану на Музейній площі КПІ ім. Ігоря Сікорського перед пам'ятником професору КПІ академіку Євгену Патону.

10 жовтня в залі засідань Вченої ради університету відбулося урочисте засідання з нагоди 125-річчя від дня народження Михайла Кравчука (1892–1942) – найвизначнішого українсь-

кого математика ХХ сторіччя. У засіданні взяли участь викладачі, науковці, студенти КПІ ім. Ігоря Сікорського, представники інших вишів і наукових установ – учасники XVIII Міжнародної наукової конференції імені академіка Михайла Кравчука.

У день 60-ої річниці запуску першого штучного супутника Землі – 4 жовтня 2017 р. – відбулося засідання круглого столу, присвяченого цій події. Ветерани космодромів, ветерани-ракетники, студенти, учні покладали квіти до пам'ятника С.П.Корольову. Леонід Каденюк розповів про свій шлях до космосу. Завідувач лабораторії наносупутникових технологій КПІ ім. Ігоря Сікорського Борис Рассмакін зробив повідомлення про розробки в нашому університеті наносупутників.

10 жовтня в КПІ ім. Ігоря Сікорського відкрився VI Всеукраїнський фестиваль інноваційних проектів "Sikorsky Challenge 2017". Тут зустрічаються розробники проектів у багатьох галузях науки і техніки та представники великого інвестиційного бізнесу. Для авторів проектів перемога в конкурсі стартапів – це шанс отримати інвестиції. А для переможців

10 жовтня в КПІ ім. Ігоря Сікорського відкрився VI Всеукраїнський фестиваль інноваційних проектів "Sikorsky Challenge 2017". Тут зустрічаються розробники проектів у багатьох галузях науки і техніки та представники великого інвестиційного бізнесу. Для авторів проектів перемога в конкурсі стартапів – це шанс отримати інвестиції. А для переможців

"Intel-Техно Україна" – можливість представляти Україну на Всесвітньому фіналі конкурсу у США навесні 2018 р.

7 листопада в КПІ ім. Ігоря Сікорського відкрито пам'ятний знак на місці побудови літака "Кудашев-1" – першого літака вітчизняної конструкції, який здійнявся у повітря. Встановлено його на місці дерев'яного ангару, в якому збудував свій аероплан екстраординарний професор Київського політехнічного інституту, інженер і вчений-аграрій князь Олександр Кудашев. Цей апарат став першим вітчизняним літаком, що зміг відірватися від землі. У київське небо 23 травня 1910 року здійняв його сам розробник.

7 листопада гала-концертом у ЦКМ стартувала Ліга сміху КПІ ім. Ігоря Сікорського, учасниками якої є студенти нашого університету, а наставниками команд – відомі шоумени, випускники Київської політехніки. Ліга сміху КПІ створена за підтримки студії "Квартал 95" та компанії "Drive Production".

15 листопада відбулося урочисте відкриття монументальної композиції "Еволюція пізнання" біля в'їзної брами університету з боку вулиці Янгеля. Художньо-скульптурна конструкція складається з двох встановлених на циліндричному гранітному постаменті бронзових пілонів пластичної форми, які підтримують золотисту кулю. Постамент є метафоричним символом дикої Природи. Вивчення її законів – головна мета наукових досліджень у різних сферах.

27 листопада 2017 р. своє 70-річчя відсвяткувала Народна академічна хорова капела КПІ ім. Ігоря Сікорського. Нинішній склад капели гідно продовжує і розвиває традиції своїх попередників. Капела – лауреат всеукраїнських і міжнародних хорових конкурсів, її часто запрошують на телебачення для зйомок популярних телепрограм.

МАЙЖЕ ФЕЙЛЕТОН

Про дуже серйозну статтю, журналістів і двієчника

Історія питання. 8 листопада 2017 р. Радіо Свобода на своєму сайті опублікувало серйозну статтю "Українська мова і подвійна мораль у КПІ імені Сікорського". Якщо стаття серйозна і присвячена злободенним питанням нашого життя – повинна спиратися на непорушні факти, мати достовірне дослідження ситуації, називати все своїми іменами та ін. А автори, звісно, мусять бути зразком поведінки, етики і моралі, бо, якщо ні, то в них самих треба жбурнути брукувкою...

Утім, до справи. Якось я забув запросити на вечірку давнього друга, якого зваги Ігорем. Тепер такого друга в мене немає. За дивним збігом автори також забули про Ігоря, але про іншого – зі славнозвісним прізвиськом Сікорський. Напевно, перш ніж сідати за комп'ютер, їм слід було б з'ясувати, що офіційна скорочена назва університету – КПІ ім. Ігоря Сікорського. А так, за формальними ознаками, стаття під назвою "Українська мова і подвійна мораль у КПІ імені Сікорського" жодного вишу в країні не стосується. Але візьму на себе сміливість пробачити авторам такий огріх і надалі розглядати вже по суті.

Оскільки в статті висунуто певні звинувачення, і хоч опубліковане не конче відображає позицію Радіо Свобода, на адресу його Київського бюро було спрямовано університетське спростування (див. сайт університету). Автори дещо з нього врахували і внесли в матеріал кілька уточнень, внаслідок яких стаття з просто серйозної перетворилася на дуже серйозну, і навіть веселу, оскільки викликає окрім подиву, вже й посмішку.

Кілька уточнень не перетворили статтю на шедевр, як це було з відомою картиною "Ранок у сосновому лісі" після домальовування ведмедиків. Навпаки, перелицьована стаття стала викликати асоціацію з іншим полотном – "Знову двійка".

Нагадаю: "двійка" – це радянська оцінка успішності, еквівалентна 60-ти сучасним балам. Того, хто мав

такі оцінки, називали "двієчником". Двієчники існують і нині. Це особлива каста студентів, особливо нахабними з яких є ті, які нічого не знають і знати не хочуть, але правдами-неправдами витягують жаданий б1 бал. Їх яскравою ознакою є нездатність навіть згадати на іспитах точну назву предмету. Еволюція вимагає від них весь час прилаштовуватись, але природний університетський відбір робить свою справу – майже ніхто з них у наших стінах "не виживає".

Тепер переді мною два варіанти статті.

Перший виглядає значно краще, аніж другий. У ньому вбачалася логічна послідовність. Автори мали певну мету і намагалися її досягти, а мета виправдовує засоби...

Розмірковуючи про цю мету, варто придивитися до ілюстрацій, якими прикрасили автори свій матеріал – фотографій фрески із зображенням Леніна. Утім, ця фреска на стіні першого корпусу університету останні роки була захована під екраном, схожим на велику ковдру. Та авторів це не зупинило: вони залізли під цю "ковдру" і зробили жаданий негатив (я про фотоплівку). Тепер усі, хто не знав або став забувати, як виглядав "вождь і вчитель", нехай знають чи пригадають, яким він був на вигляд. Можливо, це особливий тип реклами, а можливо, типовий тактичний хід двієчника – перевести розмову по суті на іншу тему: про погоду, про ціни, про курс, ... про Леніна.

Лише за декілька днів після листа від КПІ ім. Ігоря Сікорського стаття зазнала суттєвих метаморфоз. Наприклад, ключова фраза "Тож у позанавчальному житті "країни НТУУ "КПІ" державна мова геть відсутня" у другому варіанті перетворилася на "Тож у позанавчальному житті "країни НТУУ "КПІ" державна мова рідко присутня". Відмінності знайдіть самі.

Але до матеріалу вже додано 72 коментарі, більшість з них абсолютно

правильно реагують на зміст, але не знають, що їх авторів фактично ошукано дезінформацією авторів статті. Тож виникає запитання: на який варіант статті вони написані, до чи після корекції?

Але повернімося до нашого двієчника. Йому, зазвичай, хтось підказує. Та замість правильної відповіді він, не розуміючи суті, використовує таку допомогу не так, як потрібно, внаслідок чого відповідь не лише не виправляється, але й стає гіршою через різноманітні "ляпи", які ще більше увиразнюють його некомпетентність.

Ляпи. Автори викинули зі статті базове посилання, на якому і побудовано фабулу, щодо того, "що в КПІ викладання українською становить "понад половину лекцій". Спробую для себе розтлумачити цю загадку фразу. Більше половини – це ж може бути і 100%. У чому ж тоді звинувачують політехніків? Типова поведінка двієчника: дати настільки туманну відповідь, що второпати її стає неможливим. Як у першій статті, де визначення неоднозначні, так і у виправленому варіанті, де цю фразу вилучено, зникає зав'язка самої статті, але автори варять кашу навіть без сокири. Так і двієчник: знань немає, але він говорить і говорить. Результату немає, але дія є. Підстав немає, але стаття є.

У першому варіанті автори виявляють намагання поспілкуватися з начальником методичного відділу, але чомусь не роблять цього. Можливо, в них немає перекладача, оскільки зазначений начальник "взагалі (!) не володіє державною мовою". Відповідно до мети – логічний і послідовний хід. В уточненому – начальник методичного відділу вже володіє державною мовою, але погано, і тому запитати в нього про щось також не вдається. Тут вбачається якась проблема у застосуванні причинно-наслідкового зв'язку. А моральність

авторів виглядає настільки вищою за Лаврську дзвіницю, що спілкуватися з людиною, яка погано володіє мовою, нижче їх гідності.

Двієчник обов'язково повинен мати відмінний слух, щоб серед аудиторного шуму відфільтрувати слабкі звуки саме тієї підказки, яку спрямовано до нього! А в позааудиторному житті, як свідчить досвід авторів, буває по-різному: можна з почутого вибрати лише те, що бажаєш, що відповідає твоєї меті. Така ситуація і в них: ну не хочуть вони чути з аудіо-запису, що російськомовних програм починаючи з цього року не буде для студентів-іноземців першого курсу! Повторююсь – першого курсу, бо старших треба довести, а саме в програмах старшокурсників і заховано ті відсотки російськомовних програм, про які написано у статті.

Проте, щоб довести своє, автори наводять зміст російськомовного (!) варіанту сайту кафедри мовної підготовки іноземців. Читачі мають бути вдячними авторам, що ті навели лише цей доволі великий уривок – а могли ж надати всю російськомовну інформацію з сайту університету (він, нагадаю, підтримується трьома мовами – українською, англійською і російською). Як не згадати двієчника: коли в нього з'являється якийсь допитний матеріал, він використовує його повністю, попри доречність і обсяги. Тому з-під його пера виходять солідні "copy-insert"-реферати.

Хоч ляпів ще багато, набридло вже вказувати на них, треба оцінювати. Не можу зробити це самотійно, оскільки, певною мірою, є стороною зацікавленою. Тож висновки робіть самі!

Єдине, на чому хочу ще зупинитись – на назві. Не існує подвійної моралі. Подвійним може бути дно або стандарти... А МОРАЛЬ: вона або є, або її немає.

Сергій Пильний, співробітник
КПІ ім. Ігоря Сікорського

Відкрита олімпіада з теорії електронних кіл "ТЕК'2017"

23 листопада 2017 року відбулася X Відкрита олімпіада з теорії електронних кіл. Вона щорічно проводиться кафедрою електронної інженерії ФЕЛ і присвячується пам'яті видатного вченого і педагога, професора Віталія Петровича Сігорського (19.11.1922–13.08.2007), який працював у нашому університеті з 1964 року, обіймав посади завідувача кафедри теоретичної електроніки та професора. В олімпіаді взяли участь студенти факультетів технічного спрямування.

Усі ми є свідками бурхливого розвитку електроніки, зокрема обчислювальної техніки, засобів телекомунікацій, автоматизованого виробництва, створення яких неможливе без застосування комп'ютерних систем проектування. Проф. В.П. Сігорський був засновником наукової школи та одним з піонерів авто-

матизації проектування в електроніці, його ім'я було знам'ям не лише на теренах Радянського Союзу, але й далеко за його межами.

Його книги розходилися багатотисячними тиражами, були видані в інших країнах світу. Одними з найбільш популярних є книги "Основи теорії електронних схем", "Алгоритми аналізу електронних схем" (у співавторстві з проф. А.І.Петренком) та "Математичний апарат інженера", тираж двох видань останньої склав 75000 примірників!

Теорія електронних кіл є базовою дисципліною в навчальному процесі з підготовки інженерів у галузі електроніки. Вона входить також до навчальних планів з підготовки фахівців багатьох інженерних спеціальностей. Поглиблене вивчення теорії дозволяє не лише успішно розв'язувати олімпіадні задачі, але й

використовувати набуті знання для продуктивної професійної діяльності і кар'єрного росту.

Тож, вшановуючи пам'ять тих, хто прокладав нам шлях, ми й проводимо олімпіади для студентів, яким випала доля торувати цей шлях у недалекому майбутньому.

Переможцями олімпіади "ТЕК'2017" стали:
I місце – Микита Копанев, (гр. Фе-61, ФТІ),
II місце – Максим Будовський, (гр. РІ-Г61-1, РТФ),

III місце – Сергій Макачук, (гр. ДМ-62, ФЕЛ).

Дякуємо всім за участь в олімпіаді та за досягнуті високі результати і запрошуємо на XI олімпіаду ТЕК'2018, яка відбудеться в листопаді наступного року.

О.О. Витязь,
доцент кафедри електронної інженерії

РІЗДВЯНА ХРЕСТОМАТІЯ

Новорічні та різдвяні свята дарують нам рідкісну можливість не лише відпочити в колі рідних і друзів, але й викроїти час для спокійного читання.

У ці дні навіть доросла, не схильна до фантазій та містики людина в глибині душі сподівається на зустріч з чудом. І, буває, ці сподівання здійснюються – в усякому разі, в книжках, присвячених цьому казковому періоду. Книжок таких, а також театральних п'єс і кінофільмів не-

Таким був Ч. Діккенс, коли писав "Різдвяну пісню", 1842 р.

зліченна кількість. Але є серед них одна повість, яку напередодні Різдва обов'язково читають і перечитують у багатьох родинах, що живуть у різних країнах і на різних континентах. Мова про "Різдвяну пісню в прозі" Чарльза Діккенса – книжку, що стала класикою світової літератури і не втрачає актуальності вже понад 170 років. Це оповідь про диво Різдва і його всепереможну силу, яка навіть найогиднішого мізантропа і жмикроута може перетворити на добру і благородну людину.

"Це радісний час – дні милосердя, доброти, всепрощення. Це єдині дні у всьому календарі, коли люди, наче за мовчазною згодою, вільно розкривають одне перед одним свої серця і бачать у своїх ближніх – навіть у неможливих і знедолених – таких же людей, як і вони самі... – такі слова вкладає автор в уста одного з героїв книжки. – Хоча це і правда, що на Різдво у мене ще жодного разу не додалося ні єдиної монетки в кишені, я все одно вірю, що воно приносить мені добро і буде приносити добро. Тож хай живе Різдво!"

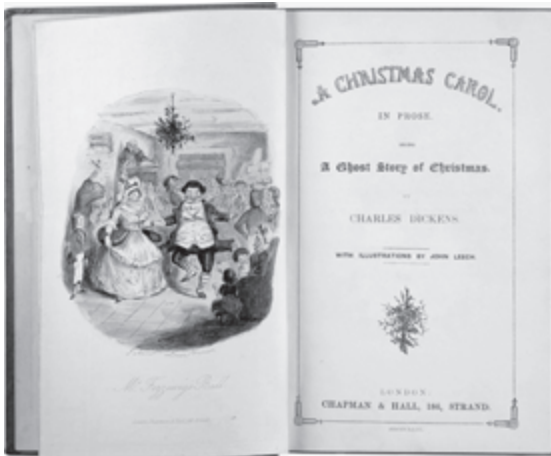
Утім, ані ці слова, ані саме це світле свято зовсім не гріють ду-

шу її головному персонажу (про такого навіть не хочеться казати "герой"). Ебенезер Скрудж на початку розповіді не має жодних сантиментів до Різдва. Він настільки змертвілий не лише душою, але й зовнішньо, що часом його навіть плутають з його покійним

"Пісня", яку варто... прочитати

компаньйоном, ім'я якого залишилося лише в назві фірми "Скрудж і Марлі". Старого Скруджа не цікавить геть нічого, окрім грошей (до речі, навіть ім'я, що його обрав для головного героя своєї повісті Чарльз Діккенс, – "Scrooge" з англійської перекладається як "скнара"). Тож і свята для нього – це марна витрата часу, а турбота про ближнього і допомога нужденним – марна витрата сил і грошей. Та все змінюється на Святвечір. І три Духи Різдва – Дух Різдва минулих років, Дух нинішнього Різдва і Дух Різдва майбутнього, показують йому те, яким він був і чому став таким, яким є; яким без нього буде нинішнє Різдво і...

А втім, не переказуватиму сюжету, бо книжку варто прочитати самому. Додам лише, що потра-

Перше видання "Різдвяної пісні", 1843 р.

сіння, які пережив старий загнібіда тієї ночі, зробили з нього зовсім іншу людину.

Невеличка повість "Різдвяна пісня в прозі, або Різдвяне оповідання з привидами" стала родоначальником цілого літературного жанру – жанру різдвяних чи святкових історій. Звісно, у нього були й інші джерела: середньовічні містерії – драми на релігійні теми, усні народні оповідки про чудасії та перетворення, що розповідалися у святочні вечори, але в літературу ці розповіді ввів саме

Діккенс. При цьому в "Різдвяній пісні" вже присутні всі ознаки жанру: переміщуючись у часі й просторі, герой опиняється на усіх трьох рівнях світобудови – у пеклі, на землі й у раю. Відбувається потрясіння і починається духовне очищення. Врешті-решт, усвідомивши нікчемність дотеперішнього способу життя і відчувши, що розплата за нього буде жорстокою і страшною, він обирає новий шлях – відродження в собі людини, створеної за образом і подобою Бога.

Цікаво, що спочатку Чарльз Діккенс планував писати зовсім іншу книжку. Своїм народженням "Різдвяна пісня" та ще чотири

пропозицію і вирішив написати памфлет "До англійського народу, на захист дитини-бідняка". Однак згодом змінив плани: з-під його пера вийшли задумані як соціальні "Різдвяні повісті", першою з яких була саме "Різдвяна пісня". Художня казкова форма, барвистий, дещо орнаментальний, стиль і цікаві сюжети, поруч із порушеними в них важливими соціальними і морально-етичними проблемами, зробили ці оповіді надзвичайно популярними серед читачів багатьох поколінь. А "Різдвяну пісню" – найвідомішим у світовій літературі твором, присвяченим Різдву.

Її безліч разів інсценізували різні автори. А з появою кінематографа "Різдвяна пісня" почала переможну ходу й кінотеатрами світу. Перша її екранізація була показана глядачам ще в 1901 році під назвою "Скрудж, або Привид Марлі", потім майже кожне десятиліття з'являлися докладні кіноверсії, у тому числі анімаційні або іронічні варіації "за мотивами". Один з останніх фільмів відзнято у 2009 році, тож напевно, можна очікувати, що невдовзі у черговій країні поставлять черговий фільм про дива на Святвечір, які перетворюють старого скнара на добряка і філантропа.

Українські читачі познайомилися з діккенсовою "Різдвяною піснею" в 1880 році. Того року вона вперше була видана у Львові в перекладі Євгена Олесницького під назвою "Святий Вечір". Згодом було ще кілька перекладів різних письменників і багато перевидань. Ім'я Скрудж стало прозивним: навіть тепер у розкладі одного з київських турбюро є екскурсія "Дегтярьов – київський Скрудж і щедрий благодійник". Та й назву повісті час від часу подибуємо на київських афішах. Скажімо, цьогогоріч за день до католицького Різдва і в новорічний вечір на сцені Київського будинку офіцерів йтиме "Скрудж, або Різдвяна пісня в прозі" в інтерпретації Театру на Липках у постановці Костянтина Дубініна.

Отож ті, хто вже знайомий з дивовижною історією містера Скруджа, будуть, напевно, задоволені від ще однієї зустрічі з нею, а тим, на кого лише чекає це знайомство, можна хіба що трохи позаздрити.

Дмитро Стефанович

"Різдвяна пісня", видавництво "Знання", 2017р.

повісті, що були об'єднані під однією обкладинкою під назвою "Різдвяні повісті", зобов'язані економісту Саутвуду Сміту – члену урядової комісії з питань дитячої праці. Він привернув увагу популярного письменника до вражаючих фактів жорстокої експлуатації дітей на фабриках і попросив виступити в пресі за ухвалення закону про обмеження робочого дня для робітників.

Діккенс, який дуже добре пам'ятав той період свого дитинства, коли йому самому довелось щодня працювати по десять годин на виробництві вакси (цей свій досвід він пізніше описав у романі "Девід Копперфільд"), відразу пристав на

НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ УКРАЇНИ
"Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського"

ОГОЛОШУЄ КОНКУРС

на здобуття премій КПІ ім. Ігоря Сікорського
за кращі підручники, навчальні
посібники та монографії у 2018 р.

Термін подання документів – до 31 грудня 2017 р.

З переліком документів, що подаються на конкурс, та з умовами розгляду можна ознайомитися в організаційно-аналітичному відділі НДЧ (корп.1, к.138) або на сайті університету: <http://kpi.ua/norma-bonus>; <http://science.kpi.ua/uk/node/94>.

Телефон для довідок: 204-92-00. E-mail: o.savitch@kpi.ua

Колектив співробітників ФБМІ висловлює шире співчуття доценту кафедри біобезпеки та здоров'я людини В.І.Мироненку з приводу смерті його сина Сергія.

Послухайте, як дзвіночки,
Мелодійні срібні дзвіночки,
Співають хором,
Відносячи турботи геть.

Щороку перед новорічними святами на весь світ лунає Carol of the Bells – знаменита різдвяна мелодія, відома в музичній культурі західних країн як "Колядка дзвіночків". Існує багато версій цієї мелодії у виконанні професійних колективів та аматорів. Музичний світ визнав її піснею XX сторіччя.

Але мало хто знає, що це українська різдвяна мелодія "Щедрик", яку традиційно співають у період зимових свят, бажаючи одне одному добра і благополуччя. Її автор –

український композитор Микола Леонтович, який працював над піснею з 1901 до 1919 року. В його обробці вийшло п'ять редакцій "Щедрика". Взвзявши за основу просту мелодію простої української колядки, Леонтович перетворив її на багатоголосся, яке розростається до кінця композиції.

*Щедрик, щедрик, щедрівочка,
Прилетіла ластівочка,
Стала собі щебетати,
Господаря викликати.*

Дивуєтесь, чому в різдвяній колядці слова про ластівок? Тому, що могили тексту збереглися ще з дохристиянських часів. Тоді Новий рік святкували навесні, коли оживала природа.

Вважається, що вперше "Щедрик" у 1916 році виконав хор Київського університету. Тоді Микола Леонтович працював у Києві, де керував хоровими колективами, викладав у Музично-драматичному інституті ім. Миколи Лисенка, працював у музичному відділі Київського обласного комітету та у Всеукраїнському комітеті мистецтв й очолив щойно створений державний оркестр.

Пісня набула популярності, а Леонтовича визнали одним з найсамотніших українських композиторів.

Микола Дмитрович Леонтович народився в сім'ї сільського священника, співав у церковному хорі і навчився читати по нотах в духовному училищі. Після падіння Російської імперії Леонтовича почали переслідувати більшовики. Через п'ять років після хорового дебюту "Щедрика", в 1921 році, композитор був вбитий агентом ЧК.

Уперше за кордоном "Щедрик" прозвучав в українському варіанті 5 жовтня 1921 року – на концерті в Карнегі-Холлі в Нью-Йорку під керівництвом Олександра Кошиця. Зберігся аудіозапис, що датується 1922 роком.

У 1936 році Пітер Виговський (або Пітер Вільховський) написав англійський варіант тексту – "Колядка дзвіночків". Пісня нагадувала Вільховському передзвін, і він зафіксував цей образ у своїх віршах.

*Hark how the bells,
Sweet silver bells,
All seem to say,
Throw cares away.*

Нині мелодія української колядки звучить у серіалах "South Park", "Симпсони", "Гріффіни", "Суботній вечір у прямому ефірі", "Менталіст". Її використовували як саундтрек у фільмах "Гарі Поттер", "Один удома", "У дзеркала два обличчя", "Міцний горішок – 2", "Сім'яка Адамсів".

І хоча за своє життя Леонтович був і диригентом, і композитором, і засновником кількох музичних шкіл, і одним із засновників великого українського колективу – хору ім. Верьовки – світ пам'ятає його завдяки "Щедрику", над яким він не припиняв працювати протягом усього свого життя.

З нагоди 100-річчя першого виконання "Щедрика" в Україні було випущено пам'ятну монету на вшанування Миколи Леонтовича – українського композитора-новатора, майстра хорової мініатюри, автора близько двохсот обробок народних пісень, який тонко відчував народну інтонацію і музичними засобами змальовував поетичні образи.

Н. Вдовенко

УКРАЇНСЬКО-ЯПОНСЬКИЙ ЦЕНТР ІНФОРМУЄ

Зимова ікебана: гармонія і почуття прекрасного

Відвідувачі виставки японського мистецтва "Зимова ікебана", що пройшла в Українсько-Японському центрі КПІ ім. Ігоря Сікорського напередодні зимових свят,

мали чудову нагоду відчувати новорічну атмосферу Країни Вранішнього Сонця та насолодитися останнім місяцем 2017 року – Року Японії в Україні. Виставку організували Філія Інституту ікебани Ікенобо в країнах Східної Європи та Українсько-Японський центр КПІ ім. Ігоря Сікорського. Було представлено роботи, створені викладача-

ми та студентами курсів аранжування квітів ікебана УЯЦ як традиційних форм ікебана, так і композицій у вільному стилі.

Загадкова Країна Вранішнього Сонця заворує багатьма надбаннями. Зокрема, створенням витончених квіткових композицій, яке практикується в Японії протягом століть. Традиційне мистецтво аранжування квітів – ікебана – використовує мінімальну кількість рослинних елементів і велике значення надає простим виразним лініям. Композиція формується у вигляді трикутника, з трьома основними елементами, які символізують небо, землю і людину. Через тривимірність ефекту їх можна вважати реальними квітковими скульптурами. У цьому поля-

гає різниця між мистецтвом ікебани та іншими видами флористики.

У наш час ікебану вивчають не тільки в Японії, а й за її межами. У багатьох країнах світу існують філії японської школи Ікенобо, історія якої налічує понад 500 років. На території країн СНД також працює Філія Інституту ікебани Ікенобо.

Її очолює професор Ямада Мідорі. З 1994 р. Ямада Мідорі щороку приїздить до Києва з демонстраціями ікебани. За її активного сприяння в 1999 р. було організовано Київське відділення Філії Інституту ікебани Ікенобо – спочатку як курси при Посольстві Японії в Україні. Тепер ці курси проходять в Українсько-Японському центрі КПІ ім. Ігоря Сікорського.

Ікебана привертає увагу українців як частина загадкової куль-

тури Японії, як можливість доторкнутися до давніх традицій Сходу. Вивчаючи ікебану, ми вчимося бачити красу в простоті та природності, вчимося терпінню, шанобливому ставленню не тільки до людей, а й до рослин, до природи. Композиції майстрів ікебани дуже витончені, навіть скромні, але мають внутрішню силу, яка виявляється не в кількості яскравих квітів, а в гармонії форм і кольорів, де композиція є одним цілим, але видно красу кожної квіткі.

*Вікторія Мирончук,
координатор УЯЦ*

«КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІК»

газета Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського»
<http://www.kpi.ua/kp>

✉ 03056, Київ-56
проспект Перемоги, 37
корпус № 1, кімната № 221
✉ gazeta@kpi.ua
☎ гол. ред. 204-85-95; ред. 204-99-29

Головний редактор
В.В. ЯНКОВИЙ

Провідні редактори
В.М. ІГНАТОВИЧ
Н.Є. ЛІБЕРТ

Додрукарська підготовка матеріалів
О.В. НЕСТЕРЕНКО

Начальник відділу медіа-комунікацій
Д.Л. СТЕФАНОВИЧ

Дизайн та комп'ютерна верстка
І.Й. БАКУН

Л.М. КОТОВСЬКА

Коректор
О.А. КІЛІХЕВИЧ

Регістраційне свідоцтво Кі-130
від 21. 11. 1995 р.

Друкарня КПІ ім. Ігоря Сікорського,
видавництво «Політехніка»,
м. Київ, вул. Політехнічна, 14,
корп. 15

Тираж 600

Відповідальність за достовірність інформації несуть автори.
Позиція редакції не завжди збігається з авторською.